Iordanus <de Quedlinburgo>: Sermones Dan de sanctis

[Straßburg: Heinrich Knoblochtzer], [nicht nach 1479] Seite 166

sapiam. Et ideo in actu diuisionis q̄ notat phares. Per quā intellect⁹ et affectus visibilibus secernit᷑ cōuenienter altitudo cognitionis intelligit᷑. Hic aūt videm⁹ q̄ visum et pceptionē luminis in oculo corpali tria impediunt scʒ vmbra interpositō pulueris iniectio et humoris distillatio. ita oculus rōnis vt lumis vere sapientie pticeps esse possit oportet q̄ sit diuisus a terrenorum affectione a curarū cumulatione et a peccatoꝝ obnubilatione quibus dicta tria pportionaliter correspondēt. ¶ Primo dico q̄ p̄latus ad hoc q̄ possit cōscendere ad altitudinē sapientie debet eē diuisus a terrenaꝝ affectione et dilectione vn̄ ysa. xxviij. Querit᷑ quā docebit sapientiaʒ et quā intelligere faciet auditū Et rn̄dit pphetа Ablactatos. i. remotos a lacte pn̄tis dulcedinis et auulsos et diuisos ab vberib⁹ terrene dilectionis Et huic recte sonat qd̄ scribitur iob. xxviij. Sapia vbi inueni᷑ Et quis est locus intelligentie Et rn̄det. Nescit hō p̄cium eius. nec inuenit᷑ in terra suauiter viuentiū. Et ideo daniel qui spretis cibis regijs legumibus vescebat᷑ ipam copiosius meruit inuenire sicut pʒ eiusdē. ij. et. v. c. Scdō dico q̄ p̄latus ad hoc q̄ possit cōscēdere ad altitudinē sapientie debet esse diuisus a curarū cumulatōm. Et de hº scribi᷑ ecc. xxxviij. Sapiam scribe in tpe vacationis Et qui minorat᷑ actu inueniet sapientiā Et ideo scribit᷑ phisicoꝝ q̄ aīma sedendo et quiescēdo fit sciens et prudens. pp̄ter qd̄ antiqui p̄ordinauerunt ethicā ordie doctrine ipi metha. qꝛ vt dicit cōmentator eis stacius passionibus et tumultibus fantasmatibus quietatis intellectus magis disponitur ad sup̄ma intelligibilia capescenda. ¶ Tercio dico q̄ p̄latus ad hoc q̄ possit cōscendere ad altitudinē sapie debet esse diuisus a peccatoꝝ obnubilatōne Cui⁹ rō est Cum em̄ semp oporteat esse pportionē int̄ pfectibile et pfectionē qꝛ actus actiuorum sunt in paciente et disposito. ij. de aīa Ipa aūt sapia sit vapor quidā virtus dei et emanatio quedā oīpotētis dei sincera. sap. vij. Oportet aūt ipius pceptionē abstergere caliginē oīm peccatoꝝ. Et ideo scribit᷑ sap. j. In maliuolā aīam ꝛc. Spūs em̄ sctūs discipline effugiet fictum et aufert se a cogitatōibus que sunt sine intellectu vt dicitur ibidem De illo aūt qui ab his tribus sapientie repugnātibus diuisus fuerit ɔuenienter intelligit᷑ qd̄ scribit᷑. gen̄. j. Diuisitqʒ lucem scʒ sapie a tenebris culpabilis ignorantie Talis em̄ sufficiēter rn̄dere poterit illi questioni que scribitur iob. xxxviij. Indica mihi in qua via habitet lux et tenebrarum diuiditur estus sup terram. Potest em̄ respondere q̄ spergitur p viam humilitatis quia vbi humilitas ibi sapientia puer. xvj. Spergitur etiam p viam innocentie sicut scribitur in ps̄. lxxxiij. Non priuabit bonis scʒ sapie eos qui ambulant in innocentia Facile em̄ inueni᷑ ab his qui diligūt eā p̄occupat eos qui se cōcupiscunt vt dicit sapiencia Reuera taleʒ iuenerat eam qui dicebat Quid aūt est sapia et quemadmodū facta sit referam et non abscondam sacramenta dei sed ab initio natiuitatis mee inuestigabo eam et ponam in lucem scientiā illius vt dicit᷑ sap̄. vbi supra. Talem igit᷑ p̄latum pastorem strennuū in regimine sanctum in actione limpidum in contemplatōne nobis p suam sapientiam inspiratam det eligere dn̄s ihūs xp̄us Qui cū p̄re ꝛc̄

xvj

lxxxxij. ¶ De sanctis iohanne et paulo.

ECce q̄ bonū et q̄ iocundū habitare frēs i vnum ps̄. Quia beati martires iohānes et paulus nō tm̄ fuerūt fratres carne sʒ et fide xp̄iana ab vno patre celesti et vna matre sancta eccia p grām Et iō de eis ɔgrue potest dici verbū ppositū. in quo ɔmendantur a tribus que de ipis fuerūt. Fuit nanqʒ primo ipis vera fraternitas qd̄ notat᷑ in eo qd̄ dicitur. Fratres. Secundo fuit in eis fraternitatis vnitas quod innuitur in eo quod dicitur. habitare in vnū. Tercio fuit in eis fraternitatis vtilitas qd̄ exprimitur in eo qd̄ p̄mittitur. Ecce q̄ bonum vt sit ordo verboꝝ. Frēs habitare i vnū ecce q̄ bonum. ¶ Primo dico q̄ in istis sanctis matribus fuit vera fraternitas sed nō solum carnalis sed et spūalis. Vbi sciendū q̄ fraternitas spiritualis excellit carnalem in tribus. de quibus sic dicit ambr̄. Sanguinis fraternitas aliqn̄ inimica est xp̄i Fraternitas aūt spūalis sine intmissione pacifica est. ista int̄ se cōia cum emulatōne diuidit. hec ppria cū gratulatōne cōicat ista consortē despicit sepe germanū hec assumptū frequēter admittit alienū Ex quibus verbis habet᷑ q̄ fr̄nitas carnalis sepe hʒ cōtentionē Aplūs. Frater cū fr̄e in iudicio contendit. spūalis autem habet pacem et delectationem ecc. in trib⁹ bn̄placitū ē spūi ī eo mico q̄ sūt pbata corā deo et homib⁹ scʒ cōcordia fr̄m et amor pximoꝝ et vir et mulier bn̄ sibi cōsentiētes

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-105/0165
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt